

Tijdens twee doopdiensten stonden we stil bij Psalm 8. Voor een groene zondag en een groen nagesprek.

Wij willen dat onze kinderen gelukkig worden. En soms denken we dat verwennerij daarbij hoort. Grote cadeaus! Tegelijk maken we ons wel zorgen. Want het gaat niet goed met de aarde waar we deze kinderen op neergezet hebben.

Het erge is dat dat voor een groot deel komt door die verwencultuur van ons. Want dat heeft natuurlijk wel een prijs. Het gaat ten koste van mens en dier, van heel de aarde. De prognoses zijn ernstig en somber.

En dan hoor je ineens Psalm 8. En het lijkt wel of er geen problemen zijn. Geen angst, geen schuld, geen leed. Hooguit een opmerking over de tegenstanders en hun verzet. Het lijkt wel of Psalm 8 als een kind door het bos wandelt, of 's nachts aanwijst dat er zo'n boel sterretjes zijn. Geen sombere geluiden, maar kreten van verwondering.

Psalm 8 draait niet om het kind, maar het kind van Psalm 8 draait om God heen. 'Heer onze Heer!' zo begint het en zo eindigt het. En dat klinkt heel persoonlijk, dat is veel meer dan dat je bij zoveel wonderlijks wel moet geloven 'dat er iets is'. Psalm 8 zingt voor JHWH, de God die Zich aan Mozes bekend maakte. Wie ben ik, vroeg Mozes aan de brandende braamstruik, dat ik leiding kan geven aan dit volk? En dan komt de reactie: 'Ik ben' stuurt jou op pad. Het belangrijkste is niet het zelfbewustzijn van mij, of van mijn kind. De Heer is er, daar begint en eindigt het.

Deze dichtbije Heer is onze Heer Jezus. In het NT kan Jezus dan ook zeggen dat Psalm 8 over Hem gaat. Láát die kinderen maar Hosanna voor Mij roepen. Of kennen jullie die Psalm niet, vraagt Hij, over lof voor Mij uit de mond van kinderen...?

Tegelijk is Jezus ook het ménsenkind van Psalm 8 dat een poosje beneden de engelen is gesteld (Hebr.2:7-8). In Hem zijn God en mens zo intens op elkaar betrokken. Tjonge, wij mensenkinderen, dat Ú aan óns denkt! Ondanks de ontzettende afstand tussen de hemel en de aarde - dat U ons wilt inschakelen!

Hoe kleiner het mensenkind, hoe groter onze God. Daarom is de lof uit kindermondjes zo belangrijk. De Heer bouwt zijn koninkrijk op de kinderstem. Kinderen kunnen nog zo púúr roepen - om het leven. Soms veel te hard natuurlijk. Maar er steekt geen kwaad achter. Geen boosaardige overleggingen. Geen vileine tweets. Het is pure afhankelijkheid. Kinderen verwijzen rechtstreeks naar de hemel.

Kinderen geven namen aan de dieren van het veld en het vee en alles wat leeft. Zij zien nog de waarde in, het persoonlijke, van het geschapene. In de tuin van Eden kon Adam ook nog namen geven. Daar had hij nog dat onbedorvene, bescheidene. Hij hād iets met die beesten. Hij wist dat hij op dezelfde dag was geschapen als de dieren (de zesde).

U hebt alles onder onze voeten gesteld. Ja, maar niet om te vertrappen.

Kleine mensen maken de Heer groot. Omgekeerd maakt Hij ons dan groot, geeft Hij ons verantwoordelijk. Worden onze kinderen toch prinsjes en prinsesjes, in Godsnaam.

Niet alle punten hieronder hoeven uitputtend besproken te worden. Maak vooraf maar een keus.

1. Als het gaat over de toekomst van de aarde, wat lijkt jou dan een betere motivatie om er zorgvuldig mee om te gaan: bezorgdheid of verwondering? Hoe dan?
2. Wat kunnen wij leren van Jezus als het gaat om onze plaats in de schepping? Wat weten we over zijn omgang met het geschapene?
3. Wat betekent het concreet voor jou dat mensen en landdieren op dezelfde dag zijn geschapen?
4. Deel met elkaar hoe bewust je leeft met de schepping. Welke tips neem je van elkaar mee?
5. Iemand zegt: Deze aarde vergaat, dat houdt niemand tegen – met een verwijzing naar 2 Petrus 3. Hoe zou je daarop reageren?
6. Kijk eens in Psalm 104 en 148. Wat valt je op over de plaats van de mens?